

פְּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר, שִׁית דְּרַגִּין
 דְּרַגּוֹת יָרְדוּ עִם יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם,
 וְכָל אַחַת וְאַחַת עֲשֶׂרָה אֶלֶף
 רַבּוּא. וּכְנַגְדָן שֵׁשׁ דְּרַגּוֹת
 לְיִשְׂרָאֵל, וּכְנַגְדָן שֵׁשׁ דְּרַגּוֹת
 לְכַפְסָא הַעֲלִיּוֹן, וּכְנַגְדָן שֵׁשׁ
 דְּרַגּוֹת לְכַפְסָא שְׁלֵמֻטָּה, שְׁכַתוּב
 שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְכַפְסָא. זֶהוּ שְׁכַתוּב
 (יחזקאל טז) רַבְּכָה כְּצִמְחַת הַשָּׂדֶה
 נִתְתִּיף וְגו'. הָרִי שֵׁשׁ. וּכְנַגְדָן
 כְּתוּב וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ
 וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצְמוּ וְגו'.

בֵּא רְאֵה, כָּל אַחַד וְאַחַד עוֹלָה
 לְעֲשֶׂרָה, וְהָיוּ שְׁשִׁים, וְאוֹתָם
 שְׁשִׁים גְּבוּרִים שְׁסָבִיב הַשְּׂכִינָה,
 וְהֵם שְׁשִׁים רַבְּבוֹת שְׁיָצְאוּ עִם
 יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת וְשִׁנְכַּנְסוּ עִם
 יַעֲקֹב לְגָלוּת.

אָמַר לוֹ רַבִּי חֲזִיא, וְהָרִי הָיוּ
 (רואים) שְׁבַעַה וְעָלוּ לְשַׁבְעִים.
 אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמֵעוֹן, שְׁבַעִים לֹא
 מִכָּאֵן. וְאִם תַּעֲלֶה כְּדַעְתָּךְ
 שְׁבַעַה, הָרִי כְּתוּב (שמות כה)
 וְשֵׁשׁ קָנִים יִצְאִים מִצִּדֵּיהָ
 שְׁלֹשָׁה קָנֵי מְנֹרָה וְגו'. וְקָנָה
 אַחַד הָאֲמָצְעִי לֹא בַחֲשָׁבוֹן,
 שְׁכַתוּב (במדבר ח) אֶל מוֹל פָּנָי
 הַמְּנֹרָה יֵאִירוּ וְגו'.

עַד שֶׁהָיוּ יוֹשְׁבִים, אָמַר רַבִּי
 אֶלְעָזָר לְרַבִּי שְׁמֵעוֹן אֲבִיו, מַה
 רָאָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהוֹרִיד
 אֶת יִשְׂרָאֵל לְמִצְרַיִם בְּגָלוּת?
 אָמַר לוֹ, שְׂאֵלָה אַחַת אֵתָּה
 שׂוֹאֵל, אוֹ שְׁתִּים? אָמַר לוֹ,
 שְׁתִּים. גְּלוּת לְמָה, וְלְמָה דּוֹקָא
 לְמִצְרַיִם? אָמַר לוֹ, שְׁתִּים הֵן,
 וְחֻזְרוֹת לְהִיּוֹת אַחַת. אָמַר לוֹ,
 עֲמַד בְּעַמְדָךְ בְּשַׁבִּילְךָ יִתְקַים
 לְמַעְלָה מִשְׁמַךְ דְּבַר זֶה. אָמַר
 בְּנֵי, אָמַר.

פְּתַח וְאָמַר, (שיר ו) שְׁשִׁים הֵמָּה
 מְלָכוֹת וְשִׁמְנִים פִּילְגָשִׁים.
 שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת - אוֹתָם
 שֶׁל חֲזָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

פְּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן פּוּמְיָה וְאָמַר, שִׁית דְּרַגִּין
 נַחְתּוּ עִמָּיה דְיַעֲקֹב לְמִצְרַיִם וְכָל חַד וְחַד
 עֲשֶׂרָה אֶלֶף רַבּוּא. וְלִקְבְּלֵיהוֹן שִׁית דְּרַגִּין
 לְיִשְׂרָאֵל. וְלִקְבְּלֵיהוֹן שִׁית דְּרַגִּין לְכַרְסֵי
 דְלַעֲיָלָא. וְלִקְבְּלֵיהוֹן שִׁית דְּרַגִּין לְכַרְסֵי
 דְלַתְתָּא. דְכְּתִיב, (מלכים א' י') שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְכַפְסָא.
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (יחזקאל ט"ז) רַבְּכָה כְּצִמְחַת הַשָּׂדֶה
 נִתְתִּיף וְגו', הָרִי שִׁית. וְלִקְבְּלֵיהוֹן פְּתִיב, וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצְמוּ וְגו'.

תָּא חֲזִי, כָּל חַד וְחַד סְלִיק לְעֲשֶׂרָה, וְהוּוּ שְׁתִּין,
 וְאִינוּן שְׁתִּין גְּבַרִין דְּבַסְחַרְנֵי שְׁכִינְתָּא,
 וְאִינוּן שְׁתִּין רַבְּבָן, דְּנִפְקוּ עִם יִשְׂרָאֵל מִגְּלוּתָא,
 וְדַעְאֵלוּ עִם יַעֲקֹב בְּגָלוּתָא.

אָמַר לִיָּה ר' חֲזִיא, וְהָא הוּוּ (ס"א חמי"ג) שְׁבַעַה,
 וְסְלִקִין לְשַׁבְעִין, אָמַר לִיָּה ר' שְׁמֵעוֹן,
 שְׁבַעִין לֹאוּ מִהֲכָא, וְאִי סְלִקָא דַעְתָּךְ שְׁבַעַה,
 הָא כְּתִיב (שמות כ"ה) וְשֵׁשׁ קָנִים יִצְאִים מִצִּדֵּיהָ
 שְׁלֹשָׁה קָנֵי מְנֹרָה וְגו'. וְקָנָה הָאֶחָד הָאֲמָצְעִי
 לֹאוּ בַחֲשָׁבָא, דְכְּתִיב, (במדבר ח') אֶל מוֹל פָּנָי
 הַמְּנֹרָה יֵאִירוּ וְגו'.

עַד דְּהוּוּ יְתִבִי, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי שְׁמֵעוֹן
 אֲבִיו, מַה חֲמָא קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, לְנַחְתָּא
 יִשְׂרָאֵל, לְמִצְרַיִם בְּגָלוּתָא. אָמַר לִיָּה חָדָא
 שְׂאֵלְתָּ אֵת שְׂאִיל, אוֹ תְרִין. אָמַר לִיָּה תְרִין.
 גְּלוּתָא לְמָה. וְלְמִצְרַיִם לְמָה. אָמַר לִיָּה תְרִין
 אִינוּן וְאִתְחַזְרוּ לְחַד. אָמַר לִיָּה קוּם בְּקִיּוּמְךָ
 בְּגִינְךָ יִתְקַיִם לַעֲיָלָא, מִשְׁמַךְ הָאִי מְלָה, אִימָא
 בְּרִי אִימָא.

פְּתַח וְאָמַר (שיר השירים ו) שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת
 וְשִׁמּוֹנִים פִּילְגָשִׁים. שְׁשִׁים הֵמָּה
 מְלָכוֹת, אִינוּן גְּבַרְיָא דְלַעֲיָלָא מַחֲלִילָא דְגַבּוּרָא
 דַּאֲתַאחְדָן בְּקַלִּיפִין (נ"א בגליפין), דְחִיּוּתָא קְדִישָׁא
 גְּבוּרִים שְׁלֵמַעְלָה מִכַּח הַגְּבוּרָה שְׁנַאחְזִים בְּקַלִּיפוֹת (בחקיקות)

ושמנים פילגשים - ממנים
 בחקיקות שפתחיהן בחזרה
 (באחד) אחד ממאה. ועלמות אין
 מספר - כנאמר היש מספר
 לגדודיו. ועם כל זה כתוב, אחת
 היא יונתי תמתי אחת היא
 לאמה. זוהי השכינה הקדושה
 שיוצאת מבעלי המגן (משנים עשר)
 אורות שזוהרים שמאירים לכל,
 והיא נקראת אם (בינה).

כמו זה עשה הקדוש ברוך הוא
 בארץ, זרק את כל העמים לכל
 עבר, ומנה עליהם גדולים, זהו
 שכתוב (דברים ד) אשר חלק ה'
 אלהיך אתם לכל העמים. והוא
 לקח לחלקו את כנסת ישראל,
 זהו שכתוב פי חלק ה' עמו
 יעקב חבל נחלתו. וקרא לה
 אחת היא יונתי תמתי אחת היא
 לאמה. זוהי שכינת כבודו
 שהשרה ביניהם, אחת היא
 ומיוחדת לו. ראיה בנות
 ויאשרוה, כמו שנאמר (משלי לא)
 רבות בנות עשו חיל ואת עלית
 על כלנה. מלכות ופילגשים
 ויהללוה - אלו גדולי העמים
 שנפקדו עליהם.

ועוד סוד הדבר הוא, ששנינו,
 בעשרה מאמרות נברא העולם,
 וכשתסתפל הם שלשה, והעולם
 נברא בהם בחכמה ובתבונה
 ובדעת, והעולם לא נברא אלא
 בשביל ישראל. כשרצה
 להעמיד את העולם, עשה את
 אברהם בסוד החכמה, את
 יצחק בסוד התבונה, ואת יעקב
 בסוד הדעת, ובזה נקרא (משלי כד)
 ובדעת חדרים ימלאו. ובאותה
 שעה נתקן כל העולם,
 ומשנולדו ליעקב שנים עשר
 שבטים, נתקן הכל כמו
 שלמעלה.

כשראה הקדוש ברוך הוא
 חדה רבה של העולם התחתון

דישראל. ושמנים פילגשים, ממנן בגלפוי
 דתחותוי בחזרא (ס"א בחד) חד ממאה. ועלמות
 אין מספר, כמה דאת אמר (איוב כ"ה) היש מספר
 לגדודיו. ועם כל דא כתיב, (שיר השירים ו) אחת
 היא יונתי תמתי אחת היא לאמה, דא היא
 שכינתא קדישא דנפקא מתריסין (נ"א מתריסר)
 זיהרא, דזהרא דנהיר לכלא, ואיהי אתקרי
 אמה.

בגוונא דא עביד קדשא בריך הוא בארעא,
 זריק לכל עמין לכל עיבר, ומני עליהן
 רבירבי, הדא הוא דכתיב (דברים ד) אשר חלק ה'
 אלהיך אותם לכל העמים, והוא נסיב
 לחולקיה פנישתא דישראל, הדא הוא דכתיב,
 (דברים ל"ב) פי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו.
 וקרא לה אחת היא יונתי תמתי אחת היא
 לאמה, דא היא שכינת יקריה, דאשרי ביניהון,
 אחת היא ומיוחדת ליה. ראיה בנות ויאשרוה,
 כמה דאת אמר (משלי לא) רבות בנות עשו חיל
 ואת עלית על כלנה. מלכות ופילגשים
 ויהללוה, אליו רבירבי עמין דאתפקדן עלייהו.
 ועוד רזא דמלה היא דתנן בעשרה מאמרות
 נברא העולם, וכד תסתפל תלתא אינון,
 ועלמא בהו אתברי, (שמות ל"א) בחכמה ובתבונה
 ובדעת, ועלמא לא אתברי אלא בגיניהון
 דישראל, פד בעא לקיימא עלמא, עבד
 לאברהם ברזא דחכמה. ליצחק, ברזא
 דתבונה. ליעקב ברזא דדעת. ובהאי אתקרי,
 (משלי כ"ד) ובדעת חדרים ימלאו. ובהיא שענתא
 אשתכלל כל עלמא. ומדאתילידו (דף ט"ו ע"א)
 ליעקב תריסר שבטין, אשתכלל כלא, כגוונא
 דלעילא.

בר חמא קדשא בריך הוא חדותא סגיא
 דהאי עלמא תתאה, דאשתכלל כגוונא